

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

☉ Egyes lappeldányok kizárólag Schönfeld A. könyv- és papirkereskedésében kaphatók. ☉

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 265. szám, *úv. Fried Józsefne* úrnő házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
mérsékelt árjegyzék szerint számít fel.

Tisztesség és politika.

Lassan-lassan kezd lefoszlani a durva lepel a helyi áldatlan küzdelmek titkos rugóiról és egész ürdöndözéssel teltségében tárul fel előttünk: miért volt ez a folytonos heccrendezés, mely a vármegye és Szentese belbékét feloldta? Milyen céllal használták fel e heccekben az országgyűlés elé vitt interpellációkban éppen az Ugronista Komjáthy Bélát? Miért volt Sima Ferenc és embereinek annyi utazgatása Erdélybe, a fővárosba? És miért kellett minden — még oly távol eső kérdést is — összeköttetésbe hozni e gyáva fondorlatokban a főispán személyével?

Mi az első pillanattól átlátnak az egész cselszövés durva szövvényén. Sajnáljuk, hogy sokan voltak, akik nemcsak vakossággal nézték e vakmerő manővrozást, de — sajátságos balfogalmaknak hódolva — még akaratlanul elő is segítették azt, mindég abban bizakodván, hogy opportunítási politikáikkal az ellentéteket kiegyenlíteni és az oly általános óhajtott békét helyreállítani sikerül nekik.

Ma már azonban — azt hisszük, ezek is látókká lettek; ma már nyilvánvaló, hogy a közbéke felzavarása titkos politikai aspirációk köpönyege volt csupán s ahogy lefoszlik a köpönyeg: felénk vigyorog alóla a leg-rútabb politikai cédaság réme, mely szembe mer állani a tisztességgel és elég erőnek hiszi magát, megbirkózni az egész józan társadalommal a demagogia diadalára.

Szükségük volt a közéleti és társadalmi béke megzavarására a fektelenkedő turbulens elemeknek. Mert csak a zavarosban kínálkozhat sikeres halászat s ha másként nem: ezt a zavaros helyzetet, amely az általános figyelmet más irányban köti le és elvonja a tulajdonképeni költől, mester-ségesen kellett előidézni.

Amennyire sajnáljuk, hogy éppen vármegyénk és különösen Szentese az, amely ily tisztességtelen agitációk színhelye, — annyira örvendünk, hogy ma már kipattanóban vannak a titkos célzatok, mert csak így lehet reményünk, hogy a tisztesség megóvására a jobbakk szoros szövetségre lépnek és visszaverik a politikai szédelgés gyász-vitézeit a homályba, ahonnan most napfényre törnek s ahonnan egészséges társadalmi viszonyok közt soha ennyire sem lett volna szabad előretörniök.

A fondorlatok durva szövvényét a küszöbön levő orsz. képviselőválasztásokra való készülődés tépte ketté.

Amit sejtettünk, sőt bizonyosra mertük volna venni már régen: ime kitűnt, hogy Szentesen egy egész szövketet van, mely — szertelen hiúságában és nagyravágásában — országos szereplésre vágyakozik.

A szövketet minden egyes tagja egyszerre országos férfiú, népboldogító képviselő akar lenni s a bukott, félreismert lángész sokadalma indul neki a stréberségnek, hogy konchoz jusson az ország asztalánál.

Szentese egyszerre országos jelentőségű helyé lép elő, mely csak úgy ontja a sok képviselőjelöltet, mint levezető csatorna a hulladékot, hogy az országot elárasssa.

Mint polip csápjai nyúlnak ki az itteni képviselőaspiráns - szövketet karjai mindenfelé, hogy itt és ott, minden országos ellenzéki pártárylatnál összeköttetést keressenek. Kerül ultramontán törekvéseket elősegítő, kerül Ugronista, Apponyista, pártion kívüli olyan, aki tizenhárompróbás ősz függetlenségének hazudja magát. Raktáron van mindenféle fajta képviselőjelölt, mint fűszer a jó szatócsboltban és árulják a raktári portékát a vármegyében és a megye határán túl országoszerre a szentesi politikai grajzlerék.

Szinte undorító ez a rút játék, mely minden vonalon a tisztesség kiszorítását célozza.

Szentesen nem kell többé Törs Kálmán. Ez elég világosan van megmondva a Szentesi Lap f. évi 3-ik számának vezércikkében, amely az országos függetlenségi párt e közbecsülésben álló tagját felavatja meg nem mult ellenzéki embernek.

Persze, Törs Kálmán-ban erősebb a tisztességérzet a kenyérhajszánál és nem adta magát vakon oda Sima Ferenc helyi piszkolódásai vak eszközül ama gyáva harcban, melyet közéletünk e gyászvitéze a törvényes rend ellen indított. Nem tehette ezt az a Törs Kálmán, aki az itteni viszonyokat és a szereplő egyéneket ismeri, de nem tette a függetlenségi párt egyetlen egy országos képviselője sem, — ezért kellett az interpellációk megtételére az itteni helyzettel ismeretlen Komjáthy rávenni és e szolgálat természetes viszonozólata az, hogy Sima Ferenc részben az Ugronisták, részben Apponyiék törekvéseit segíti elő most az orsz. vá-

lasztásoknál, ezek kezére igyekeznek átjátszani a csongrádmegyei kerületeket.

Kétszer árulta el már ez a hirhetté népboldogító a politikai cédaságát. Egyszer, mikor egy év előtt Ugron Gábornak táviratilag elkötelezte a lelket és most, mikor az ismeretes Ugron-Fehérváry párbaj után szintén táviratilag fejezte ki neki szerencsekívánatait a szentesi párt híveiben.

De világos a kerületek átjátszásának és a függetlenségi párt kijátszásának célja egyébként is. Mert mi szükség p. Szentesen mást léptetni fel képviselőjelöltnek, mint a puritán jellemű, elvű Törs Kálmánt, aki itt közbecsülésben áll s akinek megválasztása annyival biztosabb, mert itt soha még csak észbe se ötlött a szabadelvű pártnak, vele szemben jelöltet állítani?

Vagy mi szükség a szegvári kerületben Helfinek, a függetlenségi párt e tiszteletreméltó tagjának állíttatni? Mert hogy ez is be fog következni: erre már a Szentesi Lap személtérakodó helye, a Bugattyú világosan rámutatott.

Végre, miután a tápéi kerület függetlenségi párti választóinak egy nagy része már hónapok előtt felkérte Hentaller Lajos orsz. képviselőt a párt jelöltségének elfogadására: mi szükség volt arra, hogy most ugyanott Sima Ferenc is jelöltesse magát Hentallerrel szemben és ott árulgassa a maga tisztátalan politikai dugárját?

Gyógyíthatatlan vak az, aki még a cselvitések e durva szövvényén se képes átlátni; aki nem fogja fel, hogy itt az egyéni érdekek szövketezetének legrútabb formációjával állunk szemben, amely megfogja bélyegezni országvilág előtt e vármegyét, hahogy idején gátat nem vetünk eléje.

Lapunk nem úz semmilyen országos politikát sem. Ha akarná, sem tehetné, mert nem politikai lap.

Ránk nézve tehát nagyon közömbös az, hogy a vármegye egyik-másik orsz. kerületét milyen politikai párthoz tartozó képviselő fogja a parlamentben képviselni.

De — a politikától távol állva — annál szívósabban állunk őrt a tisztesség megóvására s mert egy tisztességtelen, tisztátalan úzerkedés az, amely a fent elmondottakban elénk tárul: mert e vármegye és szülővárosunk jó hirneve forog a kockán: ezért

nem habóztunk egy percig sem, megvilágítani az itteni helyzetet, hadd tárljanak fel leplezetlenül mindenki előtt a fekélyek s hadd lássa maga a nép, a nagyközönség zöme is, hogy elveivel, meggyőződésével hogyan kufárkodnak, miként igyekeznek a legotrombább hazudozásal bekötöni a szemét és aztán — — akkor félrevezetése sikerült, gyávan elárulni.

A vakmerő játékról nyújtott kép azonban nem volna teljes, ha a politikai cédaság itteni gyászvitézeinek, különösen Sima Ferencnek egy otromba kortesfegyverét szét nem zúznók mint hitvány nádat, — azt, amellyel az országos pártpolitikát össze akarja szándékosan zavarni a helyi kérdésekkel és a főispán személyét is belevonni szennyes korteszélméibe.

Nyilván kifejezésre jut ez a nevezett helyi átok lapjának f. évi 3-ik számában, amelynek vezércikke azzal foglalkozik, hogy a Sima uraimék által megkezdett politikai kortesharc tulajdonképpen Zsilinszky Mihály ellen irányul; mert a főispán — a cikkíró szerint — azzal bírta rá a belügyminisztert a szentesi polgármester-választás megerősítésére, hogy az esetben csupa kormánypárti vagy ellenes mult ellenzéki képviselőt fog innen, e vármegyéből az országgyűlésnek liferálni s ha már most ezen igéretét nem lesz képes beváltani, ha a helyett olyan derék, nagynevű, elvhű és tisztá jellemű apostolok fognak feljutni, mint Sima Ferenc is, akinek a tisztességét még máig sem foltozták meg a becsületbírók, hát akkor a főispánnak pusztulnia fog innen kelleni és léssen a becsületes nép, (értsd: Sima Ferenc és táborának) nagy erkölcsi diadal!

Aki az ilyen gyermekmesékben hisz, akit az ilyen együgyű kortesfogás is képes félrevezetni: megérdemli a sorsát, hogy világeletemben egy Sima Ferenc legyen az erkölcsi mintaképe és szellemi vezetője.

Mert való tény az, hogy ahol — mint a szentesi polgármester-választásnál is — a jog és törvény önmagáért beszél: fölösleges akár a főispán, akár bárki részéről a kormány fejt politikai ígérekkel csábítani bármilyen határozathozatalra. Amiből minden józan eszű ember előtt önként következik, hogy a főispán soha nem volt, nem is lehetett abban a helyzetben, hogy akár ebben, akár bármi más helyi kérdésben a kormányelnök ítéltelet olyan ígérettel vesztessége meg: miféle pártképviselőket fog liferálni a megyéből a szabadelvet pártnak.

Es ez természetes is. Csongrád-vármegye orsz. kerületei ahogy a multban nem döntötték el képviselőik politikai pártállásával az ország sorsát, nem teendik ezt soha a jövőben sem. S megeshet, hogy ezúttal e vármegye minden kerülete ellenzéki képviselőt küld fel a parlamentbe, de ez megessett már más ciklusokban is igen sokszor, anélkül, hogy ebből valami baj hárult volna az országra vagy a kormánypárra, anélkül, hogy a megyéneli orsz. képviselők valaha bármiben

is egy kormány megbuktatásához hozzájárultak volna.

Ezt tudva, ismerve azt is, hogy minden választási harc, akár egy lottójáték, a legtöbb esetben sok előre nem látott körülménytől feltételezettek és a diadal esélye minden részen épp olyan egyformán meg van, mint az elbukásé: csak együgyűség hiheti el, hogy a képviselőválasztások helyi eredménye bármi részben is befolyással bírhatna egy főispán állására s azt megerősíthetné vagy megingathatná.

Különösen pedig vármegyénk főispánjáról szólva: büszkék vagyunk rá, hogy itt, e vármegyében nincsen kortes főispán, büszkék arra, hogy olyan férfi foglalja el itt e diszes méltóságot, aki az embereket nem politikai hitvallásuk, hanem tiszta jellemük és tisztességük szempontjából ítéli meg és becsüli.

Hiszen éppen jellemének e kiváló vonása fokozta ellene a politikai cédaság helyi gyászvitézeinek gyűlöletét, bosszúérzetét az indulat lángjának legféltelenebb lobogására. Ami őt a józan, tisztességes emberek előtt becsültté teszi, az avatja fel az otromba, durva támadások célpontjává Sima Ferenc és társai részéről.

A kormány nem azért helyezte őt e bizalmi állásba, hogy tőle korteszolgálatokat követeljen. Ilyent a kormányról fel sem tételezhet, csupán a rosszakarat.

S ha nem ezért, nem korteskedésre szól az a bizalom, mely őt e méltóságra emelte; ha küldetése, hogy e vármegyét — mint ahogy már megkezdte és eddig nagy eredménnyel folytatta — a régi közigazgatási bünökötől megtisztítsa és adminisztrációját megjavítsa: úgy bizonyos, hogy a választási harc semmilyen eredménye sem fogja őt itt megbuktatni, mert ereje nem a korteskedésben, hanem a jellemtisztaságban van és missziója: nem orsz. képviselők liferálása, hanem e megye adminisztrációjának megtisztítása attól a salaktól, amely most politikát és tisztességet összegyűjval.

Ezt jó lesz megtudnia mindenkinek. Jó különösen a népnek, amely olyan könnyen elvakítható nagyhangú, üres beszéddel.

Mert nagyon szép dolog lehet ugyan a politika, de van ennél valami sokkal szebb is: a — — tisztesség!

Megyegyűlés. A politikai élet, a megindult pártküzdelmek mozgalma egészen háttérbe látszik szorítani a mai nap eseményét: a megyegyűlést.

Ma délelőtt nyílik meg ez a gyűlés és — dacára, hogy a közfigyelem már ma mesterségesen más irányba van terelve vármegyénkben, — mint a helyi ügyek és érdekek éber őrei — kötelelességszerűen megkisérijük egynéhány órára ezt a közfigyelmet visszaterelni az otthonra, azokhoz a — reánk nézve nagyobb fontosságú, mert közvetlenül vármegyénket érdeklő ügyekhez, amelyek a most kezdődő megyegyűléstől várják megoldásukat.

Ez ügyek közt kétségkívül legkimagaslóbb az árvászéki elnökválasztás, bár nem

kevésbé fontos a közigazgatási bizottság az igazoló választmány tagjainak választása sem.

Az árvászéki elnöki tiszt betöltésére már elmondtuk nézetünket.

Nem változott az azóta. A fokozatos előléptetést — egész szigorúan keresztülvive — tartjuk a leghelyesebbnek s ennek alkalmazására hívjuk fel a törvényhatósági bizottság tagjait, mint adminisztrációs szempontról leginkább megfelelőre.

Meggyőződésünk: hogy egy jó, megbízható tisztviselőkat kell nevelni. Ez pedig bizonyos stabilitást kíván, megköveteli azt, hogy minden bekövetkező helyüresedésnél figyelemmel legyünk a soron levő tisztviselő szolgálati éveire, a gyakorlati jártasságra, melyet magának ez évek alatt az adminisztráció illető ágában elsajátított és ne mellőzzünk, ne ugorjunk át senkit, ha erre különös ok nincsen, ha erre esetleg a soron levő tisztviselő valamelyes fogyatkozása nem kényszerít.

Csak így várható a tisztviselő testület-től, hogy kötelességét kedvvel, lankadatlan buzgalommal fogja mindenkor teljesíteni, mert csak így látja nem csupán jövőjét, de szolgálati éveit is érdemeihez mérten előlépését is biztosítva.

E bizottság tudata ad neki erőteljes súlyos és fárasztó hivatalos teendőinek pontos ellátására, míg a jövője és előhaladása fölött való bizonytalanság kell, hogy lehangolja, a mellőztetés munkakedvét csökkentse. S mert az ilyen tisztviselő hivatalát mindenesetre csak valami átmeneti állomásnak tekintik: természetes, hogy ez mindég csak az adminisztráció rovására esik.

Ezért és csakis ezért vagyunk a fokozatos előléptetés hívei, a nélkül, hogy ezzel p. az árvászéki elnöki állásra pályázó nem tisztviselői képességéből vagy érdemeikből valamit levonni akarnánk és ezért hívjuk fel ezen elv mellett való állásfoglalásra, a mai közgyűlés alkalmából, a törvényhatósági bizottság tagjait is.

Mint hogy pedig a tárgysorozat első pontjai alatt vannak felsorolva a megejtendő választások s minthogy a választás egyik legszebb joga a biz. tagoknak, külön felhívjuk a figyelmüket arra is, hogy a gyűlésen (mely délelőtt 10 órakor kezdődik) idejében már a megnyitásra jelenjenek meg, hogy így a választási joguk gyakorlásától el ne essenek.

A főispán mosolyog! Zehereszádé, az

ezeregy éj búbajos meselője, nem volt olyan találékony a mesészövevényben és a furfangos helyzetek kieszelésében, mikor az álmatlan kényurát szórakoztatta, mint amilyen furfangos és találékony Sima Ferenc abban, hogy az általa félrevezetett tömegnek újabb meg újabb meséket találjon föl arról: mit csinál a főispán? Utazik-e vagy informal? Igré-e vagy ravaszodik? Mosolyog-e vagy remeg?

Legújabbán azt fedezte fel, hogy Zsilinszky Mihály főispán ajkán örökké ott ül a — mosoly!

Valami az! Egy főispán, aki örökké mosolyog.

Nosza, ebből egy kis politikai tőket kell hirtelében kiütni és Sima Ferenc a »Szentesi Lapban« figyelemzteni a jámbor olvasót, hogy ne higgyenek annak a veszedelmes főispáni mosolynak.

Persze, Sima Ferenc híret se hallotta Fischernek, a kintinó német esztétikus és pszichológusnak, még kevésbé a jámbor olvasót és így nem tudja, hogy ez a nagynevű tudós azt mondja, hogy: »csak a nyugodt kedélyű és jólelkű ember tud mosolyogni.«

A főispán tehát örökké mosolyog. Ezt Sima Ferenc is elismeri a lapjában.

Mi hozzá tehetjük, hogy a főispánnak bőségesen volt oka, de joga is mosolyogni; aminthogy Sima Ferencnek is van oka e felett bosszankodni, mert hiszen éppen ez a főispáni mosoly a legkegyetlenebb néma kritika a Sima tényszerű közéleti bukásai és cigánykezei fölött.

Ugyan, hogy ne mosolyogna, a főispán, mikor nap-napra látja, milyen fúrangos, hazug fogásokhoz folyamodnak törpe ellenfelei, hogy őt fent és lent diszkreditálják és befektetik a jámbor szentesi függetlenek előtt?

Hogy ne mosolyogna, mikor látja, hogy szorultságukban — tudtán kívül — tetszésük szerint utaztatják Budapestre, beszélgetik a miniszterrel, kutatják titkos érzelmeit, gondolatait, szándékait, sőt még — álmaikat is!

És mindezt apróra úgy elmeséli a jámbor közönségnek, mintha szinarany igazság volna és a főispánnak ok volna a gyóntatói.

Biz' ezen valószínűleg nem csak a főispán, hanem mások is mosolyognak, kivált akik tudják, hogy ezt a sok ostoba mesésövét a közöletnek olyan legyei teszik, akik sohasem állják az igazság friss levegőjét. Hjah bizony! A főispán sokszor mosolyog!

Sima Ferenc meg örökké dühöng.

A nagy közönség pedig e fölött kacag, nagyokat kacag!

Ez a szentesi helyzet szignatúrája!

Választási mozgalmak.

A f. hó 4-én történt az országházban a képviselőtestület feloszlata és 5-én zárta be ő felsége, a király, a budai kir. várpalotában, ünnepies trónbeszédrel az első 5 éves tanácskozási ciklust.

A politikai pártok türelmetlensége — besem várva a hivatalos aktust — már hetek óta folytat agitációt országsszerte az új választásokra és a korteskedés már is olyan mérveket öltött, mint talán még soha eddig, alkotmányos életünk újraébredése óta.

Az országban szétében folyó ezen politikai mozgalmakhoz természetesen sem közölni sem szavunk nem lehet. Csak a megyénkben folyó párt harc kívánja figyelmünket és köti le érdeklődésünket, erről kell közönségünket mindenkor híven — minden politikai állásfoglalás és célzatosság nélkül — a valónak megfelelően értesítenünk.

Hogy vármegyénkben milyen ádáz, elkeseredett párt harc fog ezen országos választásoknál kitörni: ez előrelátható volt. Nem is lepett meg senkit az agitációk kora megkezdése a demagóg elemek részéről, hiszen pár éve aknázzák már alá a béke talaját e vármegyében és készílik elő a tért e nagyobb szabásu hecceknek, mikben nekik van a legkevesebb veszteni valójuk.

Miképen tolják előtérbe e turbulens elemek a politikát a tisztesség rovására is: erről lapunk más helyén írunk.

Itt csak azzal akarunk beszámolni: hol, melyik kerületben, miben nyilatkoznak meg eddig a következő pártmérkőzések?

Kezdjük Szentesen.

Szentes ma még egészen csendes. Pártmozgalomnak, ellentétes érdekek szemben állásának eddig semmi nyoma. Mindössze egy rövid híresek jelzi a vihart, mely itt is kitörőben van. A »Bugattyú« legutóbbi számának pár odavetett sora, hogy itt is helybéli embert léptetnek fel, hogy a város speciális érdekei az országgyűlésen is képviselve legyenek.

Ki legyen ez a helyi nagyság, ez a rejtvennőz lángész, aki városunk speciális érdekeit érző magát hivatottnak képviselni: ezzel ma még nem hivalkodik a »Bugattyú«. Minthogy azonban pártjának egész számbavehető tábora nem valami nagy, könnyű kombinálni, hogy a tiszta vízi függetlenségi, jellemerős Török Kálmán, a küszöbön levő választási túsában Sima Ferencet, a két Filóval, Balogh Jánossal,

Szánthó Lajossal, Ecséri Lajos dr.-ral vagy Hoffer Adolfal fogja magát szemben találni, ezek valamelyike lévén mulhatatlanul a kismzelt megváltó apostol.

Songrádon már tisztult a helyzet: ott világosan látjuk, hogy két jefőt küzd a város mandátumáért.

A város most volt képviselője, Szivák Imre dr., akinek érdemi Csongrád körül elévülhetetlen és akit a szabadelvűpárt — mint egy ember — rendületlenül támogat. No meg a Sima-Hegyiféle függetlenség ultramontán ösvérvölvékezelt jövőből Hock János, az Apvonyi-párt tagja.

Szivák Imre dr. karácsonyi beszámolóját és programbeszédét, valamint a lelkes fogadtatást, melyben őt nagyszámú választói párhívei részesítették, már lapunk korábbi számban érdem szerint méltattuk.

Azóta, hogy ez történt, Hock János is lent járt már a jó csongrádiak boldogítására. (Talán boldondítására? Szedő.)

A mult vasárnap esett meg ez az eset. Az ösvérvölvékezet jelöltje, mint papi állásához illik, egyházi szónoklattal kezdte csongrádi szereplését, melyet nyomon követték a politikai programbeszéd.

Mikor a jó csongrádi nép a jelölt urat meglátta, ilyenforma megjegyzések hangzottak mindenfelől:

— Micsoda! Ezt a nyurga káplánkat akarják velünk képviselőnek megválasztani? Házisen, ha pap akar lenni, hát akkor küldjenek legalább valami vörös ösvét!

Különb Hock János és a vele jött Horánszky Nándor beszéde — és ezt örömmel konstatáljuk — tisztességes és mérsékelt szellemű volt, de aztán hatástalan is. A jelölt úr csak olykor ragadtatta magát abszurd mondasokra, mint amilyen az is volt, hogy az a dőket egyre emeli a kormány. Az ember meg van adóztatva fejadóval, most a kutákra is vetettek ki fejadót, aztán majd a macskafejekre kerül a sor s végre... megadóztatja ez az átkos kaurmannyle még a — káposzta fejeket is.

No, hogy ebben sok szellemesség volna: ezt a jóakat se mondhatja. Annal több düh és féltelenség volt azonban a két utolsó szónok, Hegyi Antal plebanos és Sima Ferenc beszédében, kik a fékvesztett indulat taktékával moeszkoltak be mindent, belekeverve a politikai kortesharcb a vármegye intézői ellen táplált sőtét gyűlöletüket is.

Csak azt csodáljuk, hogy az ilyen örvöngőket még nem vették orvosrendőri megfigyelés alá. Mert bizonyos, hogy erre százszor is rászolgáltak már.

A vármegye más két kerületéből még szintén nem hangzik felénk a pártküzdlem riogató vészhangosa.

A tápéi kerületnek Sima Ferenc akarna az apostola lenni: ezt már tudjuk. Hiszen a nagy férfi u meglegráfáltatta magának Dorosmárol Illés Antal által, hogy a kerület függetlenségi pártja őt kiáltja ki egyhangú lelkesedésel jelöltjének.

Mintthogy azonban, tudunkkal, e kerület függetlenségi választói Hentaller Lajos orsz. képviselőt már régebben felkérték a jelöltség elfogadására, minthogy továbbá a szabadelvű párt sem engedti harc nélkül át ezt a pozíciót: bizonyos, hogy ott erős küzdelem, ádáz tusa lesz, — no mert, hogy Sima Ferenc másforma, tisztességes túsát nem is ismer, ilyenre képtelen.

A szegvári kerület — mint a »Bugattyú« egy odadobott megjegyzéséből látjuk — szintén valamelyik szentesi südő óriás akarja boldogítani, a Sima-part emberei közül. Mert Hefli Ignac semmi ám a mi óriásaink mellett. Összepakolhatja a puritán függetlenségi elveit és kereshet magának más országot. Így vagyon ez kicirkalmazza és ha Simaék mondják, hát akkor biztos is a Hefli bukása és a most még véka alá rejtetett szentesi nagyság diadala.

Hogy aztán a választások eredménye mennyiben fogja ezt a sok vérmes reményt megvalósítani?

Majd meglátjuk!

Ujdonságok.

Szentes, 1892. január 7.

— **A vármegyéről.** A vármegyénkben e hó folyamán tartandó gyűlések idejét jelölve, lapunk egyik utóbbi számban arról adtunk hírt, hogy a közigazgatási bizottság a f. hó 12-én délelőtt fog gyűlésezni. E közleményünk — mint megjegyeztünk — tévedésen alapult. A közigazgatási bizottságba ugyanis, a mai megyegyűlésen, 5 új tag levén 2 évre bevalasztandó, az a bizottság ma tulajdonképen csonka és így gyűlésre össze sem hívható. Természetes hát, hogy a közigazgatási bizottság ezúttal, a rendes szokástól eltérően, csak a hó második felében lesz gyűlésre összehívható és ugyanekkor alakul meg. Hogy mely napra esik majd ez a gyűlés: ez ma még nincs véglegesen megállapítva.

— **Vita-est.** A csongrádmegyei gazdasági egyesület é télen is megkezdte a mult téli évadban nagy népszerűsége emelkedett vitáestét, melyek a leghaszosabb iskolául szolgálnak a gazdaközönségnek. Az egyesület első vita-estéje ez évadban a f. hó 10-én, vasárnap este fél 8 órákor lesz a Kassaszálló nagyteremben és az alkalmal Szeder Janos tart felolvasást: »Egyesületünk multja, jelene és jövője« címmel, míg Gyárfás Dezső egyleti titkár a jóság-takarmányozásról értekezik. A vita-estéknek a gazdaközönséget és az egyesület érdeklődőket szivesen látja vendégül az egyesület, tekintet nélkül arra, hogy egyleti tagok-e vagy nem.

— **Házvásárló kaszinó.** A szentesi kaszinó választmánya örvendetes meglepetést készít elő a legközelebbi közgyűlésre a tagjainak. Az elnök és választmány ugyan is, a közgyűlés utolagos jóváhagyása reményében megvásárolta a kaszinóépület telkével határos, fronttal a ref. templomra néző öv. Somogyi István-féle háztelek, mely vásárlással kapcsolatos a testületnek az a régi terve, hogy a mai igényeknek megfelelő berendezésű épületet és abban kényelmes tagas termet épített. A házvétel feltételei és az ár olyan kedvezők, hogy a közgyűlés csak örömmel veheti tudomásul a választmányi buzzgalmat. 3000 frt vételár mellett 10 évi 5 % os kamattal való törlesztésre szól az alku és ennél előnyösebben soha nem fogna a kaszinó céljainak megfelelő telekhez jutni. Megvagyunk győződve arról, hogy a közgyűlés a vétel elé nem gördít semmi akadályt, sőt elismeréssel fog adózni az igazgatósnak és választmánynak a szerencsés vétel alkalmából. A kaszinó — különösen mióta Sima Ferencet kicsapták, olyan élénk, társas élete annyira föllendült, mint talán fennállása óta soha és bevételie is tetemesen növekedett, úgy hogy a házvételből eredő terhekkel nagyon könnyen megbírkóztat.

— **Egy kis statisztika.** Mennyit változott a közigazgatás menete rövid tíz év alatt vármegyénkben is: élénken megvilágítja ezt a következő statisztikai kimutatás: 10 évvel ezelőtt az alispáni iktató úgyszáma 4—5 ezer közt váltakozott, 1891-ben fölül volt a 10000-en. A közig. bizottság iktatója 10 év előtt alig mutat fel évente 4—500 úgyszámot, ma meghaladja az 1200-at. A ha ehhez hozzávesszük az iparügyi és egyéb kihágási ügyeket, erdőügyi, fegyvelmi ügyi, arvasügyi fölebbíteli, központi választmányi külön iktatókat, ahol az úgyszámok a lefolyt tíz év alatt szintén megkétszereződtek, úgy, hogy ez utóbbiak iktatói száma ma évente már a 400-at szintén haladja, ha számításba vesszük az évente folyton gyarapodó közgyűlési ügyeket is: az alispáni hivatal ügyforgalma vármegyénkben, tekintve a jegyzői kar számát (1 főjegyző és 2 aljegyző) oly nagy, hogy azt alig lehet megfeszített erő és szorgalom nélkül elintézni, főleg miután épp az utolsó évek mutatják az úgyszámok rohamos emelkedését. — A jegyzői kar létszámában aligha lesz elkerül-

hető a személyzet szaporítás, ha csak a be-következő államosítás nem fog a tisztviselő és így a jegyzők terhén is könnyíteni. Mert nálunk eddig nem könnyítették, hanem folyvást csak nehezítették a tisztviselő terhén az örökös gáncsal, akadékoskodással, ami persze nem nehéz munka, mert sem az alispán, sem a többi tisztviselő a vármegyén nem ér rá a becsületesen teljesített farszót munkában, még ellenaknákkal ellensúlyozgatni is a vesztükre irányuló fondorlatokat. — Az ügyszámok ily rohamos szaporulata folytán különben az alispáni iktatónál személyzet szaporítás történt, a központi íródból Kovács Edde lett oda áthelyezve, hogy a mutatózást, iratok felszerelését és sortárazást (mert ezt is behozták) végezze.

— **Rendkívüli közgyűlés.** Az új országgyűlésre szóló királyi legfelsőbb meghívólevél tegnap leérkezett a vármegyére s ennek felolvasása végett a törvényhatósági bizottságot a f. hó 14-ére rendkívüli közgyűlésre fogja összehívni az alispán, mire aztan a f. hó 15-én a központi választmány gyűlésez, hogy a képviselőválasztások tárgyában szükséges intézkedéseket megtegye. A rendkívüli közgyűlés összehívása azért válik szükségessé, mert a közp. választmányt 8 nappal előbb kell gyűlésez összehívni, a törvény értelmében pedig e választmány a kir. meghívó felolvasását követő napon köteles ülésezni.

— **Elutasítva.** A szertelen indulat kitöréseit, mikben egyik-másik helyi bukkot és kiscsapat nagyság a bosszú-éretzen könnyit, a fékvesztett düh őrzöngéseit, melyekkel ez a gavalállér szövetkezet gyűlöletet tárgyalt minden alkalommal — persze, csak távolítottuk — illeti, maholnap egész mondkör veszi körül. Mikor e derek urak például fél tornász virstilt rendelnek villásreggelire és a villát a siströgő, kicsattanó töltelékbe bökik, de hogy mulasztanak el, fogsikorgatva megjegyezni: „Hah! az alispán szívét is így fogjuk felnyársalni nem sokára” vagy mikor a színház előadás alatt, a darabhoz képest, a sznpadi intrikus elfojgák a lelkiismeret furdalások, hogy szinte belegörnyed kinjában, a gavalállér egyik bizonyosan beledöng: „Igy furdalja a lelkiismeret Szilinszky Mihály főispánt is!” Szóval: egy kis adoma-gyűjtelmény volna az, ha azt a sok éretlen és gyerekes diühkítőrest mind följegyezni akarnók. A napokban azonban a gavalállér egyik ugyancsak megjárta a diühöngésével. Mint egy szemtanú értesít bennünket, ez a megjárás a f. hó 4-én este a Kass-szálló éttermében történt, ahol egy asztalnál csendesen vacsorálgattott Bánya József takarékpénztári igazgató a rendes asztalársáival, mikor odatelepedett Szentes két elcsapott volt tisztviselője s alig foglalta helyét, egyikőjük elkezdte a szokott nótát a gyalázatos megyei kormányzatról, a pákulicokról, meg hogy nem is lehet tisztességes ember, aki velük tart. A léha gyerekes beszéd végre felingerelte a szelid modorú Bánya Józsefet úgy, hogy keményen rendre utasította a hencsőt, egyúttal kijelentvén előtte, hogy okosan teszi, ha ezentúl is — mint eddig tette — megkíméli az asztalukat a jelenlétől, különben ők volnának kénytelenek onnan távozni. A rendentasított volt adóügyi tanácsnok erre, azon mentegetődzéssel, hogy nem tudta, miszerint Bánya József az asztalt a nevére táblázatta, szépen odább állt.

— **Halálózás.** A bálvezget olykor nehezen súlyosul egy-egy család, csapást csapásra mérvén rea, hogy megkísértse a hitben való bizodalmat. Így latjuk azt a köztiszteletben álló Sarkadi családnál is. Még fel sem száradt a családtagok szemében a könny, mit egyik szeretőt hozzatartozójuknak Vásrárhelyen történt elhunytá sajtolt ki, ime már ismét sötét ravatal mellé, állítja őket a balsors, egy ravatal mellé amelynek koporsójában a család matronája, a 94 éves Sarkadi Nagy Józsefné aluszta örök siri almat. Az elhalalozott városunknak talán ez idő szerint legidősebb asszonya volt, kinek az ég megadta a ritka kegyet, hogy unokákat és dédunokákat lásson maga mellett felcseperedni, szabad szárnyra kelni.

Városunk volt polgármestere, Sarkadi Nagy Mihály és a megyei pénztárnok, Sarkadi Nagy Antal nagyanyjukat gyalozják a boldogultban, kinek olyan csendes nyugodalmat adjon a föld, amilyen derás, áldott volt életé.

— **Következő deputáció.** Feltűnő nagy betűkkel közölte a „Szentesi Lap” legutóbbi száma Illés (Kolbász) Antal dorosmai táviratát, melyben ez a derék pártelnök jelenti Sima Ferencnek, hogy a tápéi kerület függetlenségi pártja *egyhanguag* öt kiáltotta ki képviselőjelöltjének, hogy a mandátum felajánlására a nagy küldöttség Dorosmárol a f. hó 6-án fog Szentesre érkezn s hogy addig is kéri Sima Ferenc ténrsurat a jelöltség elfogadására. Mit telegrafált vissza Sima Ferenc Illés (Kolbász) Antalnak erre a kitüntető *egyhangug* kiáltására: erről a „Szentesi Lap” mélyesen hallgat. Ezt hat nem tudhassuk. De igenis tudjuk azt, hogy a nagy ebadta deputáció 2 kocsin tegnap tényleg Szentesre érkezett Dorosmárol. Állt pedig a tápéi függetlenségi párt nagy küldöttsége 4 fő, két kocsis és 5 más egyénből; vezetője volt a deputációnak Illés (Kolbász) Antal, persze a szónoka is. És ahogy leszállanak a kocsikról, a deputáció tagjai azon luskosán felajánlották a mandátumot *5 hanguag* Nagykőrös nagynevű szülöttjének, aki a közbizalom ily megható megnyilatkozása elől nem tért ki és a jelöltséget elfogadta.

— **Eljegyzések.** Tóth Árpád helybeli gőzmalomtulajdonos a napokban ünnepelte eljegyzését Kristó Nagy Julianna urnóval, Kristó Nagy Imre helybeli földbírtokos kedves leányával. — Molnár Mihály járásbírósi tisztviselő pedig a f. hó 3-án jegyezte el magának Szolnokon Klein Helen kisasszonyt, öv. Klein Augusztá ottani divatárkereskedő kedves leányát.

— **Gyermekök öröme.** Ehrlich Laura k. a. kisedőfőjében, a karácsonyról elmaradt karácsony-ünnep, a kiseddek öröme a f. hó 10-én vasárnap fog megtartatni.

— **Farsangi krónika.** Az asztalos-iparos-íjfék f. hó 9-iki táncvigalma iránt olyan szép erdeklődés mutatkozik, hogy a bál erkölcsi és anyagi sikere már ma biztosítva van. A rendezőség mindent elkövet, hogy e táncvigalom is igazolja az iparos-íjfék vigalmainak elismert jó hírnevét. — A f. hó 16-ának éjjele vigaság éjszakaiján ígérkezik, mert ekor két mulatság gyűjti össze a közönséget kedélyesnek és feszletlennek ígérző vigadozásra. Az egyik mulatság a jótékony nőegylet teaestélye lesz a kaszinóban, az első cigány zenekar közreműködésével és táncsal, a másik pedig a polgári olvasókör zártkörű táncvigalma a Kass-szálló nagyertermében, melynek meghívóit a napokban fogja a kör vigalmi bizottsága szétküldeni. Mind a két mulatsághoz aláírási ívek körözésével biztosítják a közönséget és így a siker eleve biztosítva van mindkettő részére. — A szabó-iparos-íjfék f. hó 23-iki koszorús táncvigalmára a rendezőség már szétküldte a meghívókat s minthogy a szabó-iparos íjfék e báljai már évtizedek óta a legsikerültebb farsangi vigalmak közé sorakoznak, biztosra vehetjük, hogy ez a vigalom sem fog siker dolgában elmaradni a többi mögött. — A helyb. jótékony nőegylet — épp az utóbbi táncvigalomra való tekintettel, elhalasztotta az ugyanazon napra tervezett táncvigalmat február hó elejére, míg az előképeket a bójti évadban fogja az egytel rendezni. — A szomszédos Hm.-Vásárhelyről kapott meghívóval arról értesülünk, hogy ott a Budapestben fennálló hm.-vásárhelyi íjfék a f. hó 9-én hangversennyel egybekötött felolvasó estét rendez a „fekete sas” szállóban, változatos musorozattal.

Báli selyemszöveteket metrenként 55 krtól 9 frt 85 krig (mintegy 300 különböző árnyalat és színben) szállít, megrendelt egyes öltönyökre vagy végeken is póstáber- és vámmentesen **Henneberg G.** (es. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták póstafordulóval küldetnek. Svájcha címzett levelekre 10 kros helyeg ragasztandó. (3)

Irodalom.

A „**Vasárnapi Ujság**” január hó 3-iki száma a következő tartalommal jelent meg: „Fiúme. A magyar kiskötváros. — Ita Kenedi Géza. (Nyole képpel, három Hary Gyula rajza). — „Makszemek. Költemények Vajda Janostól. — „Hazasság éhségből. — Elbeszélés. Irta Jókai Mór. (Goró Lajos rajzaival). — „Hunok az elenség előtt. (Checa festményével). — „Az aletsüthi cigánytelepítés. — „Ujévkor. Költemény Szabó Endrétől. — „Judit. Angol elbeszélés. (Képek). — „Ujév. (Goró Lajos rajzaival). — „Egy irodalmi ügy. — „A főrvi mysteriumról. Sojmosy Sandortól. — „Londoni divattudósítás. Alicetől. (Divatképpel). — „Barbi Alice. (Arcképpel). — Irodalom és művészet; Egyveleg; Sakkjáték; Képtalány stb. rendes heti rovatok. — A „Vasárnapi Ujság” e száma a borítékkal együtt 3 ivre terjed.

A „**Vasárnapi Ujság**” előfizetési ára negyedéves 2 frt, a „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 3 frt. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetemutca 4. sz.) megrendelhető a „Képes Néplap” legelőcsébb ujság a magyar nép számára, fél-évre 1 frt 20 kr.

A „Vasárnapi Ujság”-ból újévtől kezdve albumszerű díszkiadás is jelen meg a legfinomabb vastag veltánpapíron; a „Politikai Ujdonságok” pedig a napi cseményekre vonatkozó számos képpel illusztrálva adatok ki.

KÖZGAZDASÁG.

Üzleti hetiszemle.

Január 3.

A gabonaforgalomban az újévbe való átmenet úgy nálunk, mint a külföldi piacokon megiehető üzleti stagnáció mellett történt. Az egyes gabonaművekről következők jelentendők: **Gabonauzlet.** Búza. A forgalom körülbelül 70.000 mázszára tehető, az arak változatlanok maradtak. Jegyez: tisztai 11.20—60 frotot, pestvidéki 10.90—11.30 frotot. Szokvány tavaszra 11.20—22 frttal, őszre 9.85—88 frttal zarul. — R o z s csekélységet nyert áraban és 10.30—60 frttal fiztetett. — Arpa. Takarmányaru mult heti arat érte el. p. 6.30—60 frotot. — Z a b szintén változás nélkül maradt áraban 6.20—50 frotot vették. Szokvány tavaszra 6.34—38 frttal zarul. — Tengeri néhány krajczárral emelkedett 5.70—75 forintot jegyez helyben vagy helybeli paritással. Szokvány maj—junra 5.98—6 frttal zarul. — R e p c e aug.—szeptemberre 13.75—85 frttal zarul.

Legujabb.

A „Szentes és Videke” eredeti távirata.

(Budapesti tudósítónktól.)

Budapest, jan. 6. (Feladatott 6 ó. 17 p. este, érk. 6 ó. 45 p. este.) E pillanatban értesülök, hogy **Törs Kálmán** orsz. képviselő a napokban útazik le Szentesre, hogy választói előtt beszámoló-beszédét megtartsa. A képviselő kíséretében a függetlenségi párt több kiváló tagja, valószínűleg **Polónyi Géza, Hermann Ottó, Hentaller Lajos** és **Tóth Ernő** szintén Szentesre mennek. Teljesen megbizható forrásból tudathatom, hogy az országos függetlenségi és negyvennyolcas párt közp. végrehajtó bizottsága Szentesen a választási harcban csakis **Törs Kálmánt** fogja erkölcsileg támogatni és csupán e kipróbált hívének megválasztását óhajtja.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: **Dr. Mátyffy Ferenc**
Társ-szerkesztő: **Bánfalvi Lajos.**